

Αὐτὸ τὸ φορτίον δύναται τις νὰ τὸ ἀποκαλέσῃ καὶ μελέριο.

Διότι πρὸς πᾶνηγυρισμὸν καὶ ἑκφρασιν τῆς χαρᾶς τῶν αἰ ἐν αὐτῷ ὁμογενεῖς . . . ἐνυμφεύθησαν εἰς Σύραν.

Καὶ οὕτω ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ διέρχονται τὰ μελίμνηνα, τρώγοντες μελόπητες.

Πλὴν ἔπρεπε νὰ ἦσαι διὰ νὰ καμαρώσῃς τὰ ὠραῖα ζεύγη.

Φαντάσου τοὺς βρακοσαλθαροφόρους Σαμλίδες, πρὸς τὸ φθινόπωρον κλίνοντας ἐπὶ τὸ πολὺ, φέροντας ἐπὶ βραχιόνας, δίκην καλᾶθου, ἀβρὰν Συριανὴν, λουομένην ἐν χρυσῷ καὶ μετὰξῃ.

Ἴδου ἡ μόνη ποικιλία ἐν τῇ νήσῳ μας.

Διότι κατὰ τὰ λοιπὰ ἡσυχάζομεν, ἀρκούμενοι ὅλοι, ἃς σοὶ προέγραψα, μεγάλοι μικροὶ, ἀρσενικοὶ θηλυκοὶ, νὰ κλίνωμεν τὸ ῥῆμα κυνηγῶ. Τί διαβολομανία μᾶς κατέλαβε. Νὰ κυνηγῶμεν ὅλοι ἀνθρώπους καὶ πτηνά.

Ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα κυνηγοί, οἵτινες μὲ μίαν τουφεκίαν, δύνανται νὰ φονεύσωσιν ἕνα ὀρτύκι καὶ ἕνα ζεῦγος ἑμμάτια.

Καὶ οἱ τοιοῦτοι δὲν εἶνε σπάνιοι.

Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ κυνηγοί, οἵτινες μὲ μίαν ἑμμάτιαν δύνανται νὰ φονεύσωσιν, ὅχι ὀρτύκι, ἀλλὰ κυνηγόν.

Ἄλλ' αἱ τοιαῦται εἶνε σπάνιοι.

Τὸ κυνήγιον ὅμως δὲν ἐμποδίζει τὴν ἀγοράν μας νὰ κινῆται, τόσον ζωηρῶς, ὥς νὰ λαμβάνῃ καθ' ἑκάστην ὁκάδας συναμικῆς καὶ μάννας.

Οὐδὲ τὰς ἀπογευματινὰς ἐμποδίζει τοῦ ν' ἀρχίσουν τὸν τακτικὸν τῶν δρόμων, ὃν ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς ἐξακολουθοῦσιν, ὥς ἡ Δόρα Δ' Ἰστρίας γράφει καὶ ὥς κἀγὼ θέλω σοὶ γράψαι.

Bec.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Χωρικός ἀπὸ τὸ Ἀλιβέριον ἔχει μίαν μετοχὴν τῆς Πιστωτικῆς καὶ θέλει νὰ τὴν ἐξαργυρώσῃ εἰς ἀργυρὰ πεντόφραγκα.

Τὸν ὀδηγοῦν εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Τραπεζίης, ὅστις τοῦ μετρεῖ τοιαῦτα.

— Σωστὰ εἶναι ; τοῦ λέγει ὁ ταμίης.

— Στάσου νὰ τὰ μετρήσω.

Καὶ ἀφοῦ ἐμέτρησε κᾶμποσα, κ' ἤλθε ἕως τὰ 42,

— "Ε, λέγει, ἀφοῦ ὥς τὰ σαράντα δύο εἶναι σωστὰ, θᾶναι ὅλα σωστά.

Καὶ φεύγει.

Μικρὸν μυθιστορηματάκι πρὸς χρῆσιν τῶν δύο φύλων :
« Τὴν βλέπει καὶ τοῦ κόβεται ὁ ὕπνος.

« Λαμβάνει ἐκείνη πρότασιν γάμου καὶ ἀρχίζει νὰ μὴν ἔχῃ ὕπνον καὶ αὐτὴ.

« Τὸ λέγει ἡ κόρη στὴ μαμὰ, καὶ χάνει καὶ αὐτὴ τὸν ὕπνον τῆς.

« Ἡ μαμὰ τὸ λέγει σ' τὸν πατέρα καὶ πιάνει καὶ τοὺς τέσσαρας φοβερὴ ἀϋπνία.

« Ὁ πατέρας λέγει τὸ « ναί », καὶ . . . ῥοχαλίζουν γλυκὰ καὶ οἱ τέσσαρες ».

Χήραν τριῶν ἡμερῶν ἐπισκέπτεται παλαιὸς φίλος :

— Ἄ ! πόσον λυποῦμαι νὰ σὰς βλέπω μὲ τὰ μαῦρά, τῆς λέγει.

— Λοιπὸν, τοῦ ἀπαντᾷ, φαίνεται ὅτι δὲν μὲ πάνε τὰ μαῦρα ;

Καὶ μία εὐφυΐα τοῦ κ. Δ. Κορομηλᾶ :

— Πῶς δὲν στέλλεις τὰς κωμωδίας σου εἰς τοὺς φυλακισμένους ;

— Τί ; Θέλεις νὰ δραπετεύσουν ὅλοι ;

Ἐν Λαμίᾳ :

Μακάριε οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτοὶ θὰ ποῦνε τὰ ἐξῆς :

« Ὁ κ. πρῶν Βουλευτῆς καὶ ἐπὶ 15ετίαν χρηματίας τοιοῦτος, ὁμιλῶν περὶ Ῥωσίας καὶ ὀργισμένος ἔλεγε μετὰ πολλῆς σοφίας :

— Περίεργο ! Δὲν ἐννοῶ διατί ζητοῦν διὰ τῆς Στέψεως (γάμου κατὰ τὸν βουλευτὴν) τοῦ Αὐτοκράτορος νὰ νομιμοποιήσουν τὴν θέσιν του ὡς τοιοῦτου !

Καὶ πάλιν ἐν Λαμίᾳ :

Εἰς τὰ Πηγαδούλια ὅπου ἄδει θάσος Γερμανίδων.

Μίαν ἐξ αὐτῶν μετὰ συγκινήσεως ἀνεκφράστου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας παρετήρει θνητός τις, χωρὶς ν' ἀντιχαιρετᾶται οὔτε δι' ἐνὸς βλέμματος.

Ἐπὶ τέλους τὸν βλέπει.

Ἐνθουσιασμός.

Τραταῖρει ἀπὸ εὐδαιμονίαν ὅλον τὸν κόσμον.

Τὴν ἐπομένην τὸν ἐρωτοῦν :

— Τί ἐκέρδισες ἀπὸ τόσα πού ξώδευες εἰς τραταρίσματα ;

Ἀπαντᾷ :

— "Ενα ἀσπασμὸν ἐρήμην !

Δὲν εἶχε λεχθῇ ἡ ἀπάντησις αὐτῇ, ὅτε εἰς γέρον φιλοσκόμμων, ἐνῶ ἔκοβε πεπόνι,

— Δώστέ μου, λέγει, μιὰ βεντάγια νὰ κρυώσω τὸ πεπόνι μου !!

Τὰ Πηγαδούλια ἔσπασαν ἀπὸ γέλοιου.

Ἀκρον ἄκρον ἀναισθησίας :

Νὰ καίεται τὸ σπῆτι τοῦ γείτονός σου καὶ νὰ ζητῇς ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην νὰ σοῦ δώσῃ φωτιά ν' ἀνάψῃς τὸ τσιγάρο σου.